

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 30. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Icade Promotion SAS, dříve Icade Promotion Logement SAS v. Ministère de l'Action et des Comptes publics

(Věc C-299/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 392 – Režim zdanění marže – Oblast působnosti – Dodání budov a stavebních pozemků zakoupených za účelem následného prodeje – Osoba povinná k dani, již nevznikl při nabytí nemovitosti nárok na odpočet – Následný prodej podléhající DPH – Pojem „stavební pozemky““)

(2021/C 481/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Icade Promotion SAS, dříve Icade Promotion Logement SAS

Žalovaný: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Výrok

- 1) Článek 392 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje použití režimu zdanění marže na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků jak v případě, kdy jejich nabytí podléhalo dani z přidané hodnoty (DPH), aniž měla osoba povinná k dani, která uskutečňuje následný prodej, nárok na odpočet této daně, tak v případě, kdy jejich nabytí nepodléhalo DPH, i když cena, za kterou obchodník povinný k dani nabyl toto zboží, zahrnuje částku DPH, která byla uhrazena na vstupu původním prodávajícím. S výjimkou tohoto případu se však toto ustanovení nepoužije na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků, jejichž původní nabytí nepodléhalo DPH buď proto, že nespadá do působnosti této daně, nebo proto, že je od ní osvobozeno.
- 2) Článek 392 směrnice o 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že vylučuje použití režimu zdanění marže na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků, pokud se z těchto pozemků, nabytých jako nezastavené staly mezi okamžikem jejich nabytí a okamžikem jejich následného prodeje osobou povinnou k dani pozemky stavební, ale že nevylučuje použití tohoto režimu na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků, pokud u těchto pozemků došlo v době mezi jejich nabytím a jejich následným prodejem osobou povinnou k dani k takovým změnám jejich vlastností, jako je rozdělení na parcely nebo provedení úprav umožňujících vybudování sítí zásobujících uvedené pozemky, jako jsou plynová potrubí či elektrické sítě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. července 2021 Lucemburským velkovévodstvím proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 12. května 2021 ve spojených věcech T-516/18 a T-525/18, Lucemburské velkovévodství a Engie Global LNG Holding a další v. Komise

(Věc C-451/21 P)

(2021/C 481/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Lucemburské velkovévodství (zástupci: A. Germeaux a T. Uri, zmocněnci, a D. Waelbroeck a J. Bracker, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Irsko

Návrhová žádání

Lucemburské velkovévodství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 12. května 2021 ve spojených věcech T-516/18 a T-525/18, Lucembursko a Engie Global LNG Holding a další v. Komise;
- v souladu s článkem 61 statutu Soudního dvora vydal sám konečné rozhodnutí ve věci samé, kterým vyhověl žalobnímu návrhu Lucemburského velkovévodství a zruší rozhodnutí Komise (EU) 2019/421 ze dne 20. června 2018 o státní podpoře SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), kterou Lucembursko poskytlo skupině Engie (Úř. věst. 2019, L 78, s. 1);
- podpůrně vrátil věc Tribunálu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených Lucemburským velkovévodstvím.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá Lucemburské velkovévodství čtyři důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 107 SFEU spočívajícího v tom, že Tribunál potvrdil, že ve světle „užšího“ referenčního rámce, pro který se rozhodla Komise, přiznávají oba balíčky dotčených daňových rozhodnutí „selektivní“ zvýhodnění. (i) Tribunál se tím, že konstatoval existenci „užšího“ referenčního rámce (a sice pravidel lucemburského systému zdanění právnických osob týkajících se osvobození příjmů z podílů od daní a zdanění rozdělení zisku), dopustil nesprávného právního posouzení v několika ohledech. Nejenže akceptoval neúplný a umělé zúžený referenční rámec, ale posvěcením výkladu dotčených ustanovení *contra legem* také zkreslil lucemburské právo. Napadeným rozsudkem je také akceptována diskriminace mezi přeshraničními a čistě vnitrostátními operacemi, neboť z referenčního rámce byly vyloučeny lucemburské společnosti s podíly ve společnostech z jiných členských států. (ii) Závěr o existenci odchylky od „užšího“ referenčního rámce je nesprávný. Spočívá totiž na přepsání vnitrostátního práva a je v rozporu s judikaturou Soudního dvora k posuzování selektivity, a zejména judikaturou vyžadující prokázání diskriminace ve vztahu k podnikům ve srovnatelné situaci.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 107 SFEU spočívajícího v tom, že Tribunál potvrdil existenci „selektivního“ zvýhodnění v důsledku neuplatnění ustanovení lucemburského práva o zneužití práva, a podpůrně z porušení nařízení (EU) 2015/1589⁽¹⁾ a práva na procesní obranu. (i) Právní kvalifikace „selektivity“, kterou provedl Tribunál, v důsledku neuplatnění ustanovení lucemburského práva o zneužití práva spočívá na nesprávném předpokladu a na zkreslení vnitrostátního práva. Využití „přímé“ půjčky ZORA by totiž, přestože Tribunál je opačného názoru, vedlo ke stejnému daňovému výsledku. (ii) Argumentace Tribunálu k určení referenčního rámce trpí nesprávným právním posouzením a vadným odůvodněním v několika ohledech. (iii) Argumentace Tribunálu k existenci odchylky je nesprávná. Závěr, že kritéria nezbytná pro uplatnění ustanovení o zneužití práva byla v daném případě naplněna, vychází z nesprávného předpokladu, že využití „přímé“ půjčky ZORA by nevedlo ke stejnému daňovému výsledku. Napadený rozsudek je v rozporu s článkem 107 SFEU i v rozsahu, ve kterém je jeho cílem presumovat existenci zneužití práva a konkrétně neexistenci důvodů netýkajících se daní. Tribunál porušil také svou povinnost uvést odůvodnění a neprovedl úplné posouzení skutkového stavu, když pominul některé skutečnosti dokládající, že podle lucemburského práva nemohlo dojít ke konstatování zneužití práva. Konečně porušil článek 107 SFEU tím, že neprokázal existenci jakékoli diskriminace ve prospěch společnosti Engie vůči podnikům ve srovnatelné skutkové a právní situaci. (iv) Konečně a podpůrně bylo napadeným rozsudkem porušeno právo Lucemburského velkovévodství na procesní obranu.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 4 a 5 SEU. Lucemburské velkovévodství tvrdí, že napadeným rozsudkem byla omezena autonomie vnitrostátních daňových orgánů v oblasti spadající do výlučných pravomocí členských států, čímž došlo k porušení článků 4 a 5 SEU, jakož i zásad upravujících rozdělení pravomocí mezi členské státy a Evropskou unií.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 296 SFEU spočívajícího v tom, že Tribunál nedodržel svou povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9),